

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 27. S. Epiphanii initia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.
A. C. 376. perstitio, ex Thracia, & Scythia superiore advecta, usque in Arabiam penetravit; maxime fæminas, si paucissimas exceperis, hæc insania corripuerat; currum ornabant, & Sedem in eo quadratam, quam linteo tegebant, & certo anni tempore per dies aliquot panem præsentabant, & offerebant Mariæ Nomini, quo facto, singulæ suam panis partem accipiebant. S. Epiphanius huic superstitioni bellum indicit, & monstrat, in vera Religione fæminas nunquam vel aliquatenus Sacerdotii fuisse participes; hunc cultum esse Idololatriam, quia ad Mariam unice referretur, quæ quamvis perfectissima, simplex tamen esset creatura, et Anna, & Joachimo communi naturæ ordine nata. S. Epiphanius in ista Hæresi, & præcedenti aliquas de Parentibus, & nativitate S. Virginis traditiones narrat, & concludit, eam esse honorandam, solum vero Deum adorandum.

§. XXVII.

S. Epiphaniï initia.

Soz. VI. Sanctus Epiphanius semper in Communionem Paulini permansit, cujus in Oriente firmis-
c. 32. *Synops. Anticor.* *ante* firmis-
simum fulcrum fuit, tunc ætate minimum sexagenarius; locus, quo natus erat, ab accolis Befanduc vocabatur, Palæstinæ oppidum in agro Eleutheropolitano, Adhuc juvenis vitam Monasticam

cam secutus, Magistros habuit excellen-
 tes, quos inter S. Hilarion fuit. Postquam
 partim prope locum ortus sui, partim in
 Ægypto diu moratus est, ut doceretur,
 celeberrimus Disciplinæ Monasticæ Do-
 ctor tam in Ægypto, quam in Palæstina
 evasit. Cum juvenis in Ægypto ageret,
 cum Gnosticis conversatus, eorum abo-
 minanda Mystera ex ipsorum ore didi-
 cit; illius Sectæ mulieres eum pellicere
 conatæ sunt; cumque castissimum juve-
 nem seducere non potuissent, suo loquen-
 di modo dixerunt: *bunc juvenem salvare
 non potuimus.* Gratia Dei singulari hoc
 periculum effugit, & rem locorum illo-
 rum Episcopis indicavit, quibus auctori-
 bus deinde factum, ut ferme octoginta
 turpissimæ sectæ homines in exilium eji-
 cerentur. Monasterium deinde, quod in
 Patria sua fundaverat, rexit, & Episco-
 pus Metropolis Insulæ Cypri, quæ prius
 Salamina, & tunc Constantia dicebatur,
 sub Valente Principe invitus ordinatus
 est; erat hæc urbs maritima, & navigan-
 tium adventu celeberrima, hinc facilius
 in rebus gerendis solertia, & pietas bre-
 vi tempore Epiphanium ubique notissi-
 mum reddidere. An. 374. suum Ancora-
 tum composuit, ut quorundam Presbyte-
 rorum, & piorum Laicorum Ecclesiæ Sue-
 drens in Pamphilia precibus satisfaceret,
 qui eum rogaverant, ut sibi fidem Ecclesiæ

Sæculum IV.
 A. C. 376.

Epiph. hæc.
 26. n. 17.

Epiph. init.
hæc.

Sæculum IV. de Trinitate, præsertim de articulo Spiritus S. explicaret; hunc Tractatum vocavit Ancoratum, Græce *Ancyrotos*, id est,

Ancor. init.

Anc. n. 60.

quasi Ancoram, Christianorum menti, dubiis fluctuanti, firmandæ aptissimam. Fufius agit de Myfterio Trinitatis, & Incarnationis contra novas hærefes, & non nunquam ad alia digreditur, inest enim etiam Chronologiæ compendium ab initio Mundi usque ad sua tempora, quod sic finit: *Hic annus est a Diocletiano nagesimus, Valentiniani, & Valentis decimus, Gratiani sextus, Gratiano tertio, & Equitio Consulibus, Indictione secunda. Hæ autem sunt anni 374. notæ.*

Post duos exinde annos magnum suum opus contra hærefes rogatu Acacii, & Pauli Presbyterorum, & Archimandritarum, id est, Monasteriis Carchedonenfis, & Bereensî in Syria Præpositorum permotus, scribere cœpit; eorum epistola data est anno Diocletiani 92. Valentiniani, & Valentis duodecimo, Gratiani octavo, id est, anno 375. Huic operi S. Epiphanius nomen dedit, *Panarion*, quod significat, prout ipse dicit, arculam medicamentis, & remediis contra venenum plenam. In hoc opere ad octoginta hærefes enumerat, earum historiam narrat, & singulas refutat, finiens in Messalianis. In fine expositionem Dogmatum Ecclesiæ Catholicæ ponit, & præcipuorum articulorum

circa suam Disciplinam descriptionem, Sæculum IV.
 quæ in hac nostra historia locum me- A. C. 376.
 retur.

§. XXVIII.

Disciplina Ecclesiæ.

Primo, inquit S. Epiphanius, a multis
 servatur Virginitas, & honoratur, tum
 Celibatus, continentia, status viduitatis,
 tum Matrimonium, præprimis si fuerit
 unicum. Licet tamen viro mortua uxore
 aliam ducere, & mulieri mortuo marito
 nubere. Horum omnium Bonorum fons
 est Sacerdotium, quod plerumque Virgi-
 nitatem servantibus tribuitur, aut iis, qui
 in Celibatu vixerunt, aut ab uxorum com-
 mercio abstinēt, (*) aut post primum
 matrimonium vidui sunt; qui autem al-
 teram duxerit, ad Sacerdotium suscipi
 non potest, neque ad ordinem Episcopo-
 rum, Presbyterorum, Diaconorum, vel
 Subdiaconorum. Post Sacerdotium venit
 ordo Lectorum, qui ex omnibus conditio-
 nibus assumi possunt, ex Virginibus, ex
 Ii 3   celiba-

(*) Testimonium convincens contra Inter-
 pretem Protestantem dicentem, posterioribus
 temporibus jugum continentiae Clericis fuisse
 impositum, cum tamen totam Historiam Ecclesia-
 sticam pervolventi perspicuum fiat, ab Apostolo-
 rum tempore ad nostram usque ætatem nun-
 quam licuisse Diacono, Presbytero, vel Episco-
 po post ordinationem suam ducere uxorem.